

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 790

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 noiembrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
333. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 181/2008 pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002	2-7	Decizia nr. 1.457 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140 ³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală	13-14
1.649. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 181/2008 pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002	7	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.254 din 6 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h ¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	8-9	756. — Decizie privind constatarea prelungirii, până la data de 31 decembrie 2009, a perioadei de exercitare, cu caracter temporar, de către domnul Marian Niculescu a funcției publice vacante, din categoria înalților funcționari publici, de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici	14
Decizia nr. 1.286 din 8 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	9-10	757. — Decizie privind numirea doamnei Lascu Iuliana în funcția publică de secretar general în cadrul Agenției Naționale pentru Prestații Sociale	15
Decizia nr. 1.322 din 13 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în ansamblul său, și ale art. 7 din aceasta, în special	11-12	758. — Decizie privind eliberarea domnului Andrei Răzvan Micu din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților	15
		759. — Decizie privind numirea domnului Diacomatu R. Sergiu Ionuț în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților	16
		★	
		Rectificări	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 181/2008 pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181 din 25 noiembrie 2008 pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 3 decembrie 2008, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 1, punctul 1 al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„1. *serviciu media audiovizual* — serviciul aflat sub responsabilitatea editorială a unui furnizor de servicii media, al cărui obiectiv principal este furnizarea de programe în scop informativ, de divertisment sau educativ pentru publicul larg, prin rețele de comunicații electronice. Un astfel de serviciu media audiovizual este fie un serviciu de programe de televiziune/radiodifuziune, astfel cum este definit la pct. 2, fie un serviciu media audiovizual la cerere, astfel cum este definit la pct. 3, și/sau un serviciu media care constituie o comunicare comercială audiovizuală, astfel cum este definită la pct. 15;”.

2. La articolul I punctul 1, după punctul 5 al articolului 1 se introduce un nou punct, punctul 51, cu următorul cuprins:

„51. *servicii publice de televiziune și de radiodifuziune* — serviciile de programe de televiziune oferite de Societatea Română de Televiziune și serviciile de programe de radiodifuziune oferite de Societatea Română de Radiodifuziune;”.

3. La articolul I punctul 1, punctele 9, 17 și 31 ale articolului 1 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„9. *serviciu de videotext* — totalitatea mesajelor puse la dispoziția publicului sub formă de text sau semne grafice, în cadrul unei grile ori al unui catalog, realizate de un furnizor de servicii media audiovizuale, având forma și conținutul serviciilor de televiziune sau fiind comparabil ca formă și conținut cu acestea;

„17. *publicitate televizată* — orice formă de mesaj difuzat fie în schimbul unei plăți, fie al unei contraprestații sau difuzat în scopuri de autopromovare, de către o persoană juridică publică sau privată ori de către o persoană fizică, în legătură cu o activitate comercială, ramură de activitate, meserie ori profesie, pentru a promova furnizarea de bunuri și servicii, inclusiv bunuri imobiliare, drepturi și obligații;

„31. *licență de emisie* — actul juridic prin care Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații acordă titularului de licență audiovizuală analogică dreptul de a utiliza, pentru o perioadă determinată, una sau mai multe frecvențe radio, după caz, în conformitate cu licența audiovizuală analogică;”.

4. La articolul I punctul 1, după punctul 31 al articolului 1 se introduc două noi puncte, punctele 311 și 312, cu următorul cuprins:

„311. *sistem digital terestru* — sistemul de radiodifuziune și/sau televiziune în care semnalele sunt transmise de la stațiile de emisie către utilizatorii finali pe cale radio terestră sub formă

de multiplex, în conformitate cu un standard de radiodifuziune/televiziune digitală audio/video;

312. *licență de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru* — actul administrativ prin care se acordă unei persoane fizice sau juridice, autorizate în condițiile legii de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații să furnizeze rețele de comunicații electronice și servicii de comunicații electronice destinate publicului, dreptul de a utiliza pe o perioadă determinată frecvențele radio, în sistem digital terestru;”.

5. La articolul I punctul 1, punctul 33 al articolului 1 se abrogă.

6. La articolul I punctul 1, punctele 34—37 ale articolului 1 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„34. *multiplex digital terestru* — grupul de servicii de programe de radiodifuziune și televiziune, servicii multimedia suplimentare și alte date asociate de identificare transmise de la stațiile de emisie către utilizatorii finali pe cale radio terestră, utilizând modulație digitală în limitele unui canal de televiziune standard/bloc de frecvență, având acoperire națională, regională ori locală, după caz;

35. *operator de multiplex de radiodifuziune/televiziune* — persoana fizică sau juridică, română ori străină, care deține licența de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru și care are dreptul de a opera o rețea/stație de radiodifuziune sonoră sau de televiziune, în condițiile legii, în scopul furnizării unuia sau mai multor grupuri de programe de radiodifuziune și televiziune, de servicii multimedia suplimentare și de date asociate de identificare, multiplexate;

36. *codare* — procedeul de prezentare a informației în format electronic, ce permite accesarea numai prin intermediul utilizării unui cod;

37. *criptare* — modalitatea de modificare a unui flux de informații în format electronic după un algoritm prestabilit, în vederea protejării acestuia la transmisia prin medii nesigure, reconstituirea informației inițiale fiind posibilă doar prin folosirea unui algoritm de decriptare adecvat;”.

7. La articolul I punctul 1, după alineatul (1) al articolului 1 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În cuprinsul prezentei legi sunt, de asemenea, aplicabile definițiile prevăzute la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

8. La articolul I punctul 3, la articolul 2, după litera b) a alineatului (4) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) utilizează o stație de emisie pe unde scurte pentru transmisia de programe spre alte țări.”

9. La articolul I punctul 4, alineatul (3) al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Răspunderea pentru conținutul serviciilor de programe difuzate, inclusiv al comunicărilor comerciale audiovizuale, revine, în condițiile legii, furnizorului de servicii media audiovizuale.”

10. La articolul I punctul 8, literele g), i) și l) ale alineatului (3) al articolului 10 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„g) transparența organizării, funcționării și finanțării mijloacelor de comunicare în masă din sectorul audiovizual;

i) creșterea nivelului de sensibilizare a opiniei publice în legătură cu utilizarea serviciilor media audiovizuale, prin dezvoltarea și promovarea educației pentru media la nivelul tuturor categoriilor sociale;

l) monitorizarea serviciilor de programe și a serviciilor media audiovizuale, inclusiv a celor la cerere, în vederea respectării de către acestea a prevederilor legale în materie.”

11. La articolul I punctul 8, alineatul (5) al articolului 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Controlul exercitat de Consiliu asupra conținutului serviciilor de programe oferite de furnizorii de servicii media audiovizuale și asupra ofertei de servicii de programe asigurate de distribuitorii de servicii se realizează periodic și ori de câte ori Consiliul consideră că este necesar sau primește o plângere cu privire la nerespectarea de către un furnizor a prevederilor legale, a normelor de reglementare în domeniu ori a obligațiilor înscrise în licența audiovizuală.”

12. La articolul I punctul 10, la articolul 17 alineatul (1), punctele 3 și 11 ale literei d) vor avea următorul cuprins:

„3. asigurarea echidistanței și a pluralismului opiniilor;

11. normele și regulile de reflectare a desfășurării campaniilor electorale și a celor pentru referendum, în serviciile de programe audiovizuale, în cadrul și pentru punerea în aplicare a legislației electorale;”

13. La articolul I punctul 10, alineatul (3) al articolului 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Consiliul este consultat cu privire la toate proiectele de acte normative prin care se reglementează activități din domeniul audiovizual ori în legătură cu acesta.”

14. La articolul I punctul 16, alineatul (1) al articolului 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Publicitatea televizată și teleshoppingul trebuie să fie ușor de identificat și trebuie să fie separate de conținutul editorial. Fără a aduce atingere utilizării de noi tehnici publicitare, se asigură o separare prin mijloace optice și/sau acustice și/sau spațiale între publicitatea televizată, teleshopping și, respectiv, celelalte părți ale programelor.”

15. La articolul I punctul 17, alineatul (5) al articolului 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Difuzarea programelor pentru copii poate fi întreruptă de publicitate televizată și/sau de teleshopping o singură dată în timpul unei durate programate de 30 de minute, cu condiția ca aceasta să fie de minimum 30 de minute.”

16. La articolul I punctul 17, alineatul (7) al articolului 28 se abrogă.

17. La articolul I punctul 20, la articolul 31, partea introductivă și litera a) ale alineatului (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Programele care conțin plasare de produse trebuie să îndeplinească cumulativ cel puțin următoarele condiții:

a) conținutul și, în cazul serviciilor de programe de televiziune, intervalul orar afectat acestora să nu fie în nicio

situație influențat într-un mod care să afecteze responsabilitatea și independența editorială a furnizorului de servicii media audiovizuale;”.

18. La articolul I, după punctul 22 se introduce un nou punct, punctul 22¹, cu următorul cuprins:

„22¹. La articolul 34, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

«(3) Sponsorizarea serviciilor sau a programelor media audiovizuale de persoane fizice sau juridice ale căror activități includ fabricarea sau comercializarea produselor și a tratamentelor medicale se poate face prin promovarea numelui, a siglei și/sau a oricărui alt element distinctiv al sponsorului sau ale anumitor produse ori servicii medicale ale acestuia, cu excepția numelui sau a imaginii produselor medicamentose ori ale tratamentelor medicale care sunt disponibile numai pe bază de prescripție medicală.»

19. La articolul I punctul 24, alineatele (2) și (3) ale articolului 36 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Acestea trebuie să fie clar delimitate și identificate prin semnale optice și acustice corespunzătoare.

(3) Teleshoppingul nu trebuie să incite minorii să solicite cumpărarea sau închirierea de bunuri ori servicii.”

20. La articolul I punctul 25, alineatul (2) al articolului 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul serviciilor de programe prevăzute la alin. (1), dispozițiile art. 22—24 privind promovarea operelor europene și a operelor producătorilor independenți, precum și cele ale art. 28 și 35 nu se aplică.”

21. La articolul I punctul 28, alineatele (2) și (3) ale articolului 39 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Difuzarea în serviciile de televiziune și de radiodifuziune a programelor care pot afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor se poate face numai dacă, prin alegerea intervalului orar de difuzare, prin codare sau ca efect al altor sisteme de acces condiționat, se asigură faptul că minorii din zona de transmisie, în situații normale, nu pot auzi sau vedea emisiunile respective.

(3) Difuzarea într-o formă necodată sau fără alte măsuri tehnice de restricționare a accesului a programelor prevăzute la alin. (2) se poate face numai după prezentarea unei atenționări acustice sau grafice, pe toată durata programului asigurându-se prezența unui simbol vizual de avertizare.”

22. La articolul I punctul 32, alineatul (1) al articolului 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Radiodifuzorii sunt persoane juridice de drept public sau privat, fundații ori asociații fără scop patrimonial, precum și persoane fizice autorizate conform legii.”

23. La articolul I punctul 32, alineatul (2) al articolului 43 se abrogă.

24. La articolul I punctul 33, alineatele (1) și (3) ale articolului 44 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Pentru a proteja pluralismul de opinii și diversitatea culturală, concentrarea proprietății și extinderea cotei de audiență în domeniul audiovizualului sunt limitate la dimensiuni care să asigure eficiența economică, dar care să nu genereze apariția de poziții preponderente în formarea opiniei publice.

(3) În procedura de evaluare a poziției preponderente în formarea opiniei publice, unei persoane fizice sau juridice i se ia în considerare acele servicii de programe din categoria celor definite la alin. (2) lit. d) pe care aceasta fie le furnizează în calitate de titular de licență audiovizuală, fie la care aceasta deține, direct sau indirect, o cotă mai mare de 20% din capitalul

ori drepturile de vot ale unei societăți titulare de licență audiovizuală.”

25. La articolul I punctul 35, litera f) a articolului 48 se abrogă.

26. La articolul I punctul 37, articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) Furnizarea unui serviciu de programe în sistem analogic de un radiodifuzor aflat în jurisdicția României se poate face numai în baza licenței audiovizuale analogice și, după caz, a licenței de emisie.

(2) Furnizarea unui serviciu de programe în sistem digital terestru prin intermediul unui operator de multiplex de radiodifuziune/televiziune aflat în jurisdicția României se poate face numai în baza licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, în beneficiul titularilor licențelor audiovizuale digitale.”

27. La articolul I punctul 39, la articolul 52, literele a) și b) ale alineatului (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) dețin o licență audiovizuală analogică al cărei termen de valabilitate nu s-a împlinit și optează și pentru difuzarea serviciului de programe într-un multiplex digital terestru;

b) urmează să înceteze transmisia analogică sau a căror transmisie analogică nu va mai fi protejată, în condițiile măsurilor impuse prin prezenta lege și prin strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național.”

28. La articolul I punctul 39, alineatele (3) și (5) ale articolului 52 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) La acordarea licențelor audiovizuale digitale se conferă radiodifuzorilor posibilitatea de a opta pentru multiplexul în cadrul căruia vor fi incluse serviciile sale de programe de televiziune/radiodifuziune.

(5) Difuzarea pe cale radio terestră a serviciilor publice de radiodifuziune și de televiziune în sistem analogic se realizează de un operator de rețele de comunicații electronice, pe baza licenței de emisie acordate acestuia de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.”

29. La articolul I punctul 39, după alineatul (5) al articolului 52 se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Furnizarea pe cale radio terestră a serviciilor publice de radiodifuziune și de televiziune în sistem digital terestru se realizează de un furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice, pe baza licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru acordate acestuia de către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, în condițiile prevăzute la art. 59 alin. (4)—(7).”

30. La articolul I, după punctul 39 se introduce un nou punct, punctul 39¹, cu următorul cuprins:

„39¹. **Articolul 53 se abrogă.**”

31. La articolul I punctul 40, la articolul 54, litera h) a alineatului (1) se abrogă.

32. La articolul I punctul 40, la articolul 54, literele j) și k) ale alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„j) frecvența/frecvențele sau canalul/canalele asiguate, în cazul licenței audiovizuale analogice;

k) multiplexul digital în care se încadrează licența audiovizuală digitală.

(2) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să solicite Consiliului acordul pentru orice modificare intervenită în documentele și în datele declarate, prevăzute la art. 54 alin. (1) lit. b) și e).”

33. La articolul I punctul 42, alineatul (1) al articolului 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — (1) Licența audiovizuală analogică sau digitală poate fi cedată către un terț numai cu acordul Consiliului, cu asumarea de către noul titular a tuturor obligațiilor decurgând din licență și cu prezentarea certificatului fiscal al societății titulare a licenței.”

34. La articolul I, după punctul 42 se introduce un nou punct, punctul 42¹, cu următorul cuprins:

„42¹. **La articolul 57, partea introductivă a alineatului (1) va avea următorul cuprins:**

«Art. 57. — (1) Licența audiovizuală analogică se retrage de Consiliu în următoarele situații:»”.

35. La articolul I punctul 43, la articolul 57, litera b) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) titularul încetează să difuzeze serviciul de programe pentru care i s-a acordat licența audiovizuală mai mult de 90 de zile, pentru motive de natură tehnică, și mai mult de 96 de ore, pentru orice alte motive imputabile titularului;”.

36. La articolul I, după punctul 43 se introduce un nou punct, punctul 43¹, cu următorul cuprins:

„43¹. **După articolul 57 se introduce un nou articol, articolul 57¹, cu următorul cuprins:**

«Art. 57¹. — Licența audiovizuală digitală se retrage de Consiliu în următoarele situații:

a) titularul nu furnizează serviciul de programe către operatorul de multiplex;

b) titularul încetează să furnizeze serviciul de programe către operatorul de multiplex;

c) pentru încălcarea dispozițiilor art. 57 alin. (1) lit. b), c), c¹), d) și e).»”

37. La articolul I punctul 45, alineatele (1) și (2) ale articolului 59 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 59. — (1) În cazul în care difuzarea unui serviciu de programe implică utilizarea unei frecvențe radio terestre pentru emisie analogică, aceasta se face în baza licenței audiovizuale analogice, precum și a licenței de emisie, care se acordă, în condițiile legii, de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații titularului de licență audiovizuală.

(2) În cazul în care difuzarea unui serviciu de programe implică utilizarea unei frecvențe radio terestre pentru transmisie digitală, aceasta se face pe baza licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru și numai în beneficiul titularilor licențelor audiovizuale digitale.”

38. La articolul I punctul 45, după alineatul (3) al articolului 59 se introduc patru noi alineate, alineatele (4)—(7), cu următorul cuprins:

„(4) Licențele de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru se acordă de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații unor operatori de multiplex de radiodifuziune/televiziune, pe baza unor proceduri de selecție organizate de aceasta și în conformitate cu strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național.

(5) Acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru poate fi condiționată de plata către bugetul statului a unei taxe de licență.

(6) Modul de desfășurare a procedurilor prevăzute la alin. (4), condițiile de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, precum și cuantumul taxei de licență prevăzute la alin. (5) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(7) Criteriile de precalificare de natură tehnică, administrativă și/sau financiară, precum și obligațiile ce trebuie asumate de persoanele care obțin licențele de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru se stabilesc prin caietul de sarcini

realizat în vederea organizării procedurilor de selecție, document care ține cont de strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național, adoptată în conformitate cu prevederile prezentei legi.”

39. La articolul I punctul 46, articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — Procedura, precum și condițiile de eliberare și modificare a licenței de emisie se stabilesc prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.”

40. La articolul I, după punctul 47 se introduce un nou punct, punctul 47¹, cu următorul cuprins:

„47¹. După articolul 61 se introduce un nou articol, articolul 61¹, cu următorul cuprins:

«Art. 61¹. — (1) Termenul de valabilitate a licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru este de 10 ani de la data comunicării acesteia.

(2) Licența de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru poate fi prelungită din 10 în 10 ani, în condițiile stabilite de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

(3) La prelungirea perioadei de valabilitate a licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații poate revizui condițiile ce au fost avute în vedere la acordarea inițială a licenței.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații îl informează pe titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru cu privire la modificările ce trebuie operate și îi acordă un termen de conformare proporțional cu natura calitativă și cantitativă a acestora.»

41. La articolul I, punctul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„48. La articolul 62, alineatele (1), (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

«Art. 62. — (1) Titularul licenței de emisie sau al licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru are obligația de a plăti anual, anticipat, un tarif de utilizare a spectrului, stabilit de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, cu excepția titularului licenței de emisie care transmite programele publice de radiodifuziune și televiziune.

(3) Obligația de plată a tarifului corespunzător primului an de valabilitate al licenței devine scadentă în termen de 45 de zile de la comunicarea licenței de emisie ori a licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru.

(4) Tariful prevăzut la alin. (1) se achită către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.»

42. La articolul I, după punctul 48 se introduc două noi puncte, punctele 48¹ și 48², cu următorul cuprins:

„48¹. La articolul 62, alineatele (2) și (5) se abrogă.

48². După articolul 62 se introduce un nou articol, articolul 62¹, cu următorul cuprins:

«Art. 62¹. — Operatorul de multiplex ce difuzează programele publice de radiodifuziune și televiziune, titular al licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, este obligat la plata unui tarif de utilizare a spectrului radio diminuat corespunzător cu lărgimea de bandă alocată/asignată pentru transportul acestora.»

43. La articolul I punctul 49, articolul 63 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 63. — Monitorizarea și controlul parametrilor prevăzuți în licențele de emisie, licențele de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, precum și în autorizația tehnică față de

reglementările tehnice în vigoare din domeniul radiocomunicațiilor, respectiv monitorizarea și controlul acestora pe parcursul perioadei de valabilitate a acestora se realizează de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, pe baza unei proceduri stabilite de aceasta.”

44. La articolul I punctul 50, articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații poate modifica licențele de emisie și licențele de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, fără întreruperea serviciului de programe și cu asigurarea unei recepții de calitate echivalentă, în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

45. La articolul I punctul 51, articolul 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 65. — Licența de emisie se retrage de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații în următoarele situații:

a) titularul nu obține, din motive care îi sunt imputabile, autorizația tehnică de funcționare în termen de 12 luni de la data obținerii licenței de emisie;

b) ca urmare a retragerii licenței audiovizuale analogice;

c) pentru încălcarea obligațiilor prevăzute în licența de emisie;

d) titularul nu depune la Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, în termen de 6 luni de la data aplicării unei amenzi, dovada achitării acesteia;

e) la cererea titularului;

f) neplata, de către titular, în termen de 45 de zile de la scadență, a tarifului de utilizare a spectrului și a majorărilor de întârziere.”

46. La articolul I, după punctul 51 se introduce un nou punct, punctul 51¹, cu următorul cuprins:

„51¹. După articolul 65 se introduce un nou articol, articolul 65¹, cu următorul cuprins:

«Art. 65¹. — Licența de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru se poate retrage de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații în următoarele situații:

a) pentru încălcarea obligațiilor prevăzute în licență;

b) neplata, de către titular, în termen de 45 de zile de la scadență, a tarifului de utilizare a spectrului și a majorărilor de întârziere;

c) la cererea titularului;

d) ca urmare a retragerii regimului de autorizare generală;

e) titularul nu depune la Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, în termen de 6 luni de la data aplicării unei amenzi, dovada achitării acesteia.»

47. La articolul I punctul 52, articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. — (1) Licența de emisie poate fi cedată către un terț numai împreună cu licența audiovizuală analogică, cu acordul prealabil al Consiliului și al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, cu asumarea de către noul titular a tuturor obligațiilor decurgând din licență și cu prezentarea certificatului fiscal al societății titulară a licenței.

(2) Licența de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru poate fi cedată unui terț numai cu acordul prealabil al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, cu avizul consultativ al Consiliului Național al Audiovizualului și numai cu asumarea de către noul titular a tuturor obligațiilor decurgând din licență.”

48. La articolul I, după punctul 52 se introduc trei noi puncte, punctele 52¹—52³, cu următorul cuprins:

„52¹. **Articolul 67 se abrogă.**

52². Articolul 69 va avea următorul cuprins:

«Art. 69. — Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații propune repartizarea frecvențelor radio pe multiplexe, bazată pe rezultatele obținute la coordonarea internațională a frecvențelor.»

52³. Articolele 70—72 se abrogă.”

49. La articolul I punctul 53, articolul 73 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 73. — (1) Utilizarea stațiilor de emisie aflate sub jurisdicția României, în scopul furnizării oricărui serviciu de programe, pe sau de pe teritoriul României, se poate face numai după obținerea autorizației tehnice de la Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, pe baza procedurii stabilite de aceasta.

(2) Procedura prevăzută la alin. (1) se aprobă prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.”

50. La articolul I punctul 58, alineatul (1) al articolului 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 82. — (1) Orice distribuitor care retransmite servicii de programe prin rețele de comunicații electronice, cu excepția celor care utilizează exclusiv spectrul radio, are obligația să includă în oferta sa serviciile de programe ale Societății Române de Televiziune destinate publicului din România, precum și alte servicii de programe, libere la retransmisie și fără condiționări tehnice sau financiare, ale radiodifuzorilor privați, aflați sub jurisdicția României, în limita a 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețeaua respectivă, precum și serviciile de televiziune a căror obligativitate de retransmitere este stabilită prin acorduri internaționale la care România este parte. Criteriul de departajare pentru radiodifuzorii privați este ordinea descrescătoare a indicelui anual de audiență.”

51. La articolul I punctul 62, alineatul (2) al articolului 86 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Radiodifuzorul aflat sub jurisdicția României care a dobândit drepturi de exclusivitate asupra unui eveniment de mare interes pentru public are obligația de a asigura accesul, în condițiile alin. (1), pentru câte un singur radiodifuzor din fiecare stat membru al Uniunii Europene.”

52. La articolul I punctul 63, alineatul (1) al articolului 88 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 88. — (1) Supravegherea respectării, controlul îndeplinirii obligațiilor și sancționarea încălcării prevederilor prezentei legi, precum și a deciziilor și instrucțiunilor cu caracter normativ emise în baza și pentru aplicarea acesteia revin Consiliului, cu excepția prevederilor aplicabile licențelor de emisie, licențelor de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru ori autorizațiilor tehnice, a căror respectare, supraveghere, control și, respectiv, sancționare a încălcării revin de drept Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, în conformitate cu atribuțiile pe care le are, conform legii.”

53. La articolul I punctul 63, alineatul (2) al articolului 88 se abrogă.

54. La articolul I punctul 64, la articolul 90, litera h) a alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„h) nerespectarea prevederilor art. 3, art. 17 alin. (4), art. 49, art. 54 alin. (2) și ale art. 58 alin. (1);

(2) Faptele prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 200.000 lei.”

55. La articolul I, după punctul 64 se introduce un nou punct, punctul 64¹, cu următorul cuprins:

„64¹. **După articolul 90 se introduce un nou articol, articolul 90¹, cu următorul cuprins:**

«Art. 90¹. — (1) Constituie contravenții și următoarele fapte:
a) transmitia serviciilor de programe fără licență de emisie, licență de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru sau autorizație tehnică;

b) nerespectarea datelor tehnice, a parametrilor ori a condițiilor din licența de emisie, din licența de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru sau din autorizația tehnică;

c) fapta titularului licenței de emisie ori a titularului licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru de a refuza să se supună controlului sau să pună la dispoziția persoanelor împuternicite documentele solicitate.

(2) Faptele prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 100.000 lei.»

56. La articolul I punctul 65, alineatele (1) și (3) ale articolului 91 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 91. — (1) Constituie contravenție nerespectarea de către furnizorii sau distribuitorii de servicii a dispozițiilor prezentei legi prevăzute la art. 22 alin. (1), art. 24 alin. (1) și (2), art. 26¹ alin. (1), art. 31 alin. (1), (3), (4) și (5), art. 39¹ și art. 48, precum și ale deciziilor având caracter normativ emise de Consiliu.

(3) În cazul în care furnizorul sau distribuitorul de servicii nu intră în legalitate în termenul și în condițiile stabilite prin somație ori încalcă din nou aceste prevederi, se aplică o amendă contravențională de la 5.000 lei la 100.000 lei.”

57. La articolul I punctul 67, alineatele (1) și (3) ale articolului 93 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 93. — (1) Sancțiunile pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi se aplică prin acte emise de Consiliu sau de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, care acționează prin personalul de specialitate împuternicit în acest scop.

(3) Actele emise în condițiile prevăzute la alin. (1) pot fi atacate direct la secția de contencios administrativ a curții de apel, fără a fi necesară formularea unei plângeri prealabile, în termen de 15 zile de la comunicare; termenul de 15 zile nu suspendă de drept efectele acestora.”

58. La articolul I, după punctul 67 se introduc două noi puncte, punctele 67¹ și 67², cu următorul cuprins:

„67¹. **După articolul 93 se introduce un nou articol, articolul 93¹, cu următorul cuprins:**

«Art. 93¹. — (1) Radiodifuzorul căruia i s-a aplicat o sancțiune sau i s-a adresat o somație de intrare în legalitate de către Consiliu are obligația de a comunica publicului motivele și obiectul sancțiunii sau ale somației, în formularea transmisă de Consiliu.

(2) În cazul serviciilor de programe de televiziune, textul somației sau al sancțiunii se difuzează în următoarele 24 de ore de la comunicare, sonor și vizual, de cel puțin 3 ori, în intervalul orar 18,00—22,00, din care o dată în principală emisiune de știri.

(3) În cazul serviciilor de programe de radiodifuziune sonoră, textul somației sau al sancțiunii se difuzează în următoarele 24 de ore de la comunicare, de cel puțin 3 ori, în intervalul 6,00—14,00, din care o dată în principală emisiune de știri.

(4) Pentru serviciile de programe de televiziune sau de radiodifuziune sonoră care, în intervalele orare precizate la alin. (2) și (3), retransmit un alt serviciu de programe, modalitatea de difuzare este stabilită prin decizia de sancționare sau în somație.

(5) Nerespectarea prevederilor alin. (1)—(4) se sancționează cu amendă contravențională de la 2.500 lei la 50.000 lei.»

67². Articolul 94 va avea următorul cuprins:

«Art. 94. — Contravențiilor constatate de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 28 alin. (1) și ale art. 32.»

59. La articolul I punctul 70, alineatul (1) al articolului 96 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 96. — (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă penală de la 5.000 lei la 100.000 lei transmisia serviciilor de programe de televiziune/radiodifuziune fără licență de emisie sau licență de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, dacă fapta prezintă pericol pentru siguranța națională, ordinea publică sau sănătatea publică ori poate crea probleme de natură economică sau operațională altor furnizori de rețele ori servicii de comunicații electronice sau utilizatorilor.”

60. La articolul I, după punctul 70 se introduce un nou punct, punctul 70¹, cu următorul cuprins:

„70¹. **Alineatele (2) și (3) ale articolului 96 se abrogă.**”

61. După articolul I se introduce un nou articol, articolul I¹, cu următorul cuprins:

„Art. I¹. — În tot cuprinsul Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, sintagma *rețele de telecomunicații* se înlocuiește cu sintagma *rețele de comunicații electronice*, iar denumirea *Autoritatea Națională pentru Comunicații* se înlocuiește cu denumirea *Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații*.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art.76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 11 noiembrie 2009.
Nr. 333.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 181/2008 pentru modificarea
și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 181/2008 pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 noiembrie 2009.
Nr. 1.649.

62. La articolul II, alineatele (1), (2), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. II. — (1) Dispozițiile alin. (1)—(5) ale art. 31 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, sunt aplicabile numai programelor produse după 19 decembrie 2009.

(2) Licențele audiovizuale analogice de televiziune existente la data intrării în vigoare a prezentei legi pot fi prelungite până la o dată impusă de măsurile stabilite de strategia privind tranziția de la televiziunea analogică la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național și nu mai târziu de data încetării obligatorii a emisie analogice.

(3) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale va elabora, în colaborare cu Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, Ministerul Finanțelor Publice, Consiliul Național al Audiovizualului și Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național, document care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

.....
(5) În procesul de elaborare și implementare a strategiei prevăzute la alin. (3) vor fi adoptate acele soluții tehnice care asigură cea mai eficientă utilizare a spectrului radio, cu respectarea cerințelor de calitate a semnalului transmis.”

63. La articolul II, alineatele (4) și (6) se abrogă.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.254

din 6 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Vasile Marc în Dosarul nr. 5/112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează Curtea asupra faptului că partea Consiliul Județean Bistrița-Năsăud a formulat o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că cererea de amânare nu este temeinic motivată, astfel că se opune acordării unui nou termen de judecată.

Deliberând, Curtea respinge cererea de amânare și acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public pentru a pune concluzii asupra excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat în numeroase rânduri asupra constituționalității dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, motiv pentru care solicită respingerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5/112/2009, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Vasile Marc într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind anularea unui act administrativ emis de autoritățile publice locale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate restrâng, în afara cadrului reglementat de art. 53 din Constituție, libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea de exprimare a acestora, deoarece alesul local este constrâns, sub sancțiunea pierderii calității de consilier, să exprime opiniile formațiunii politice pe ale cărei liste a candidat, chiar dacă sunt în dezacord cu opiniile personale. Urmarea acestei divergențe de opinii o poate constitui demisia din respectivul partid politic, care determină, la rândul ei, încetarea de drept a mandatului de ales local, ceea

ce duce la concluzia că mandatul de consilier încetează prin schimbarea opiniilor politice ale unei persoane.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale, astfel cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie, de exemplu deciziile nr. 485/2008 sau nr. 273/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, astfel cum au fost completate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006. Textul legal criticat are următorul cuprins:

— Art. 9 alin. (2) — „(2) *Calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: (...)* h¹) *pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales;*”.

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 29 — *Libertatea conștiinței*, art. 30 — *Libertatea de exprimare* și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost examinate în cadrul controlului de constituționalitate. Prin Decizia nr. 485 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 9 iunie 2008, Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 nu conțin norme care să zădărnicească exercitarea libertății conștiinței sau a libertății de exprimare, în condițiile în care aceste libertăți sunt privite de autorul excepției din

perspectiva posibilității exprimării opțiunilor și convingerilor politice și a aderării la un partid politic. Cu acel prilej, Curtea a arătat că libertatea conștiinței „se concretizează prin posibilitatea exprimării propriilor idei și concepții despre lumea înconjurătoare, a opiniilor și a opțiunilor, inclusiv a celor politice, fără niciun fel de constrângeri sau limitări. Libertatea conștiinței implică, inevitabil, și libertatea de exprimare, care face posibilă

exteriorizarea, prin orice mijloace, a gândurilor, a opiniilor, a credințelor religioase sau a creațiilor spirituale de orice fel.”

Curtea Constituțională constată că, în lipsa unor elemente noi față de cele analizate prin decizia menționată, și pentru identitate de rațiune, aceeași soluție de respingere a excepției se impune și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Vasile Marc în Dosarul nr. 5/112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.286

din 8 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România”, excepție ridicată de Adam Gheorghe în Dosarul nr. 205/323/2009 al Judecătoriei Târnăveni — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.270D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Petru Tulai în Dosarul nr. 36/323/2009 al aceleiași instanțe de judecată.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a acestor cauze, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.270D/2009 la Dosarul nr. 2.269D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, deoarece textul de lege criticat a fost abrogat de Legea nr. 101/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:
Prin încheierile din 14 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 205/323/2009 și nr. 36/323/2009, Judecătoria Târnăveni — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea

tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.”

Excepțiile au fost ridicate de Adam Gheorghe și Petru Tulai în cauze civile având ca obiect soluționarea unor acțiuni în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, se susține că instituirea unei taxe pentru utilizarea rețelei de drumuri naționale pentru o perioadă de timp minimă și obligatorie de 12 luni, fără posibilitatea de a o achita proporțional cu perioada în care rețeaua de drumuri este utilizată și indiferent dacă rețeaua de drumuri naționale este folosită sau nu în decursul celor 12 luni, restrânge exercitarea liberei circulații și a libertății economice, fără a fi întrunite condițiile prevăzute de art. 53 din Constituție.

Judecătoria Târnăveni — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, dispozițiile art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 având caracter discriminatoriu pentru utilizatorii români și limitând dreptul lor la libera circulație prin obligarea acestora la plata unei taxe împovărătoare pentru servicii de care în anumite momente nu au nevoie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, exprimându-și punctul de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, textul de lege criticat fiind abrogat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 101/2007.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, textul criticat nemaifiind în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Adam Gheorghe și de Petru Tulai în dosarele nr. 205/323/2009 și nr. 36/323/2009 ale Judecătoria Târnăveni — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002. Textul de lege criticat de autorul excepției îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 4 alin. (1), astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 51/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 28 iulie 2004 și care aveau următorul conținut: „(1) *Utilizatorii români vor achita distribuitorilor tariful de utilizare, obligatoriu pentru perioade de parcurs și staționare de câte 12 luni, cu posibilitatea achitării în 4 rate trimestriale.*”

Autorii excepției invocă încălcarea normelor constituționale ale art. 25 alin. (1) privind libera circulație, ale art. 45 cu referire la libertatea economică și ale art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, anterior sesizării sale, dispozițiile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România au fost abrogate expres prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 101/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 25 aprilie 2007, fără a fi preluată soluția legislativă criticată de autorii excepției. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai cu privire la neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță *în vigoare*, în caz contrar excepția fiind respinsă ca inadmisibilă, în temeiul alin. (6) al aceluiași text legal.

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.322

din 13 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în ansamblul său, și ale art. 7 din aceasta, în special

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 6.192/233/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.342D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, ridicată de Mihai Alexandru Stoicescu în Dosarul nr. 49.942/3/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea parțială de obiect a acestor cauze, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.342D/2009 la Dosarul nr. 2.266D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, indicând în acest sens Decizia nr. 264/2009 prin care Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra unei excepții cu același obiect.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 143 din 20 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.192/233/2007, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marin Frunză într-o cauză având ca obiect „aplicare amendă civilă”, aflată pe rolul Judecătoriei Galați, instanță care a respins prin Încheierea din 20 noiembrie 2008 cererea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție, motivând că aceasta nu

are legătură cu soluționarea cauzei. Autorul excepției a formulat recurs împotriva încheierii, astfel că instanța superioară — Tribunalul Galați, admitând recursul, a sesizat direct, prin decizie, Curtea Constituțională.

Prin Încheierea din 23 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 49.942/3/2008, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.**

Excepția a fost ridicată de Mihai Alexandru Stoicescu într-o cauză având ca obiect „reparare prejudiciu”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, în special, dar și actul normativ în integralitatea sa, sunt neconstituționale deoarece limitează cuantumul sumei de bani de care un justițiabil poate beneficia în cursul unui an și pentru că impun condiții și criterii exagerate, „multe, dar și limitative, arbitrare și sofisticate, care necesită foarte mult timp pentru îndeplinirea lor”. Astfel, justițiabilul trebuie să precizeze cuantumul ajutorului public judiciar de care a mai beneficiat în cursul unui an, deși acest cuantum este cunoscut doar de instanța de judecată, de Baroul Avocaților și de Ministerul Justiției. În plus, cererea de acordare a ajutorului public judiciar este soluționată în camera de consiliu, fără citarea părților, iar împotriva încheierii de respingere nu se poate exercita calea de atac a recursului la o instanță superioară în grad. Cererea de reexaminare are un caracter pur formal, deoarece este soluționată de aceeași instanță, care, din „spirit de colegialitate, amicitie”, subordonare sau pentru a nu-și recunoaște greșeala inițială, va pronunța întotdeauna o soluție de respingere. Imposibilitatea achitării taxei de timbru determină justițiabilul, persoană vătămată, să renunțe să-și mai apere dreptul în justiție sau să formuleze o „corectă și adevărată pretenție materială în fața instanței civile”. Pentru toate aceste motive arătate, autorii excepției susțin că actul normativ încalcă dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, principiul statului de drept, dreptul la o judecată dreaptă și nepărtinitoare, principiile universalității și egalității, dreptul privind interzicerea discriminării, dreptul accesului liber la justiție, dreptul la un recurs efectiv la o instanță națională, dreptul la două grade de jurisdicție și dreptul la control judiciar ierarhic superior.

Tribunalul Galați — Secția civilă, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 2.266D/2009, apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt constituționale, acestea facilitând accesul liber la justiție prin garantarea dreptului la apărare, dar cu respectarea condițiilor care să dovedească starea materială precară a solicitantului ajutorului public judiciar. În plus, se arată că cererea de acordare a ajutorului public judiciar are un caracter necontencios, astfel că soluția instanței este pronunțată în camera de consiliu, pe baza administrării dovezilor depuse în susținerea cererii, fără necesitatea unor dezbateri. La analizarea acestui tip de cerere se au în vedere doar condițiile formale impuse de ordonanța de

urgentă criticată, fără a se lua în considerare fondul cauzei în cadrul căreia s-a formulat cererea de ajutor public judiciar, așa încât nu se justifică instituirea unui dublu grad de jurisdicție în această materie.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 2.342D/2009, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă sunt constituționale, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională în Decizia nr. 96/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere până la data întocmirii raportului.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008. Dispozițiile art. 7 din ordonanță,

criticate în mod special, prevăd următoarele: „*Ajutorul public judiciar se poate acorda, separat sau cumulativ, în oricare dintre formele prevăzute la art. 6, fără a putea depăși, în total, în cursul unei perioade de un an, suma maximă echivalentă cu 12 salarii minime brute pe țară la nivelul anului în care a fost formulată cererea de acordare.*”

În opinia autorilor excepției, actul normativ criticat contravine dispozițiilor art. 1, 4, 11, 15, 16, 20, 21, 24, 52, 53, 125, 126 și 148 din Constituția României, raportate la prevederile art. 1, 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și la cele ale art. 1—30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă au mai fost supuse, în integralitatea lor, controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, materializat prin Decizia nr. 264 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 30 martie 2009, și Decizia nr. 924 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009. Pentru motivele acolo arătate, Curtea a respins excepția, reținând, cu privire la dispozițiile art. 7 din ordonanță, că stabilirea unei sume maxime echivalente cu 12 salarii minime brute pe țară la nivelul anului în care a fost formulată cererea de acordare, până la care se poate acorda, cumulativ, în cursul unei perioade de un an, ajutorul public judiciar, nu este de natură să împiedice accesul liber la justiție, exercitarea dreptului la un proces echitabil și nici nu instituie vreo discriminare pe criterii de avere. S-a arătat, în acest sens, că „stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuiri echitabile a ajutorului în formele prevăzute la art. 6 din ordonanță, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de susținere din partea statului și l-ar solicita, fără a se îngredi în acest mod accesul efectiv la justiție”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în ansamblul său, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 6.192/233/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă, și ale art. 7 din aceasta, în special, excepție ridicată de Mihai Alexandru Stoicescu în Dosarul nr. 49.942/3/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.457

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală
din Codul de procedură penală

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Călin Dan Grebleș în Dosarul nr. 3.579/100/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că autorul excepției de neconstituționalitate a transmis Curții note scrise prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.579/100/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Călin Dan Grebleș cu ocazia soluționării recursului împotriva unei încheieri de ședință prin care a fost respinsă cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, libertatea individuală, folosirea căilor de atac, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dreptul oricărei persoane arestate sau deținute de a introduce un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală, deoarece împiedică exercitarea oricărei căi de atac împotriva încheierii prin care judecătorul respinge, în timpul urmăririi penale, o cerere de revocare, înlocuire sau încetare de drept a unei măsuri preventive, în condițiile în care procurorul poate ataca cu recurs încheierea prin care s-a admis o astfel de cerere.

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 156/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul cuprins: „[...] Încheierea prin care judecătorul respinge, în timpul urmăririi penale, revocarea, înlocuirea sau încetarea de drept a măsurii preventive nu este supusă niciunei căi de atac.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (1) și (4) referitoare la libertatea individuală, ale art. 53 alin. (1) privind condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac, precum și prevederile art. 1 referitoare la obligația părților contractante de a respecta drepturile omului, ale art. 5 paragraful 4 privind dreptul oricărei persoane arestate sau deținute de a introduce un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală, ale art. 13 referitoare la dreptul la un recurs efectiv și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 16, 21, 53 și 129 din Constituție și ale art. 5 paragraful 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 156 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2007, și prin Decizia nr. 1.148 din 15 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 19 octombrie 2009, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate în prezenta cauză, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru aceleași motive, textul de lege criticat nu încalcă nici celelalte dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Călin Dan Grebleș în Dosarul nr. 3.579/100/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind constatarea prelungirii, până la data de 31 decembrie 2009, a perioadei de exercitare, cu caracter temporar, de către domnul Marian Niculescu a funcției publice vacante, din categoria înalților funcționari publici, de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici

Având în vedere Avizul favorabil nr. 1.912.838 din 26 octombrie 2009 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru prelungirea exercitării cu caracter temporar, până la data de 31 decembrie 2009, de către domnul Marian Niculescu a funcției publice vacante, din categoria înalților funcționari publici, de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 92 alin. (1) și (2) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul administrației publice, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se constată prelungirea până la data de 31 decembrie 2009 a perioadei de exercitare, cu caracter temporar, de către domnul Marian Niculescu a funcției

publice vacante, din categoria înalților funcționari publici, de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind numirea doamnei Lascu Iuliana în funcția publică de secretar general
în cadrul Agenției Naționale pentru Prestații Sociale**

Având în vedere Adresa Comisiei de concurs pentru recrutarea înalților funcționari publici nr. 18 din 30 septembrie 2009, prin care se propune numirea în funcțiile publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici a candidaților admiși în urma concursului susținut în data de 28 septembrie 2009,

ținând cont de prevederile art. 69 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 lit. b), art. 18 alin. (2), art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 62 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Lascu Iuliana se numește în funcția publică de secretar general în cadrul Agenției Naționale pentru Prestații Sociale.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 16 noiembrie 2009.
Nr. 757.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind eliberarea domnului Andrei Răzvan Micu din funcția
de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Andrei Răzvan Micu se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 16 noiembrie 2009.
Nr. 758.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind numirea domnului Diacomatu R. Sergiu Ionuț
în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Diacomatu R. Sergiu Ionuț se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 16 noiembrie 2009.
Nr. 759.

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 1 „Structura organizatorică a Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești”, în loc de: „*DIRECȚIA PROBAȚIUNE*” se va citi: „*DIRECȚIA DE PROBAȚIUNE*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 435124